

JUNI-
MÖTET 2013

STYRELSEN INFORMERAR

AMNESTY
INTERNATIONAL

NYHETSBRV FRÅN STYRELSEN FÖR SVENSKA SEKTIONEN
AV AMNESTY INTERNATIONAL

MED BLICKEN MOT ICM I BERLIN

I augusti är det återigen dags för Amnestys Internationals högsta beslutande organ, det internationella rådsmötet (ICM). ICM hålls vartannat år, denna gång i Berlin. Under mötets fem dagar kommer svenska Amnestys sex personer starka delegation att mötas, diskutera och fatta beslut tillsammans med våra globala kollegor.

I år har vi hela två egna resolutioner att lobba för: vår resolution om Amnestys kärnvärden samt resolutionen om utredning av Amnestys biståndsverksamhet (skriven tillsammans med den schweiziska Amnestysektionen). Dessutom har vi fått i uppdrag av årsmötet att arbeta för att stärka medlemsperspektivet och medlemsdemokratin i rörelsen. Vi kommer även i år lyfta upp vikten av att arbeta med abortfrågan – vårt förslag om en diskussionspanel om sexuella och reproduktiva rättigheter har glädjande nog antagits som en dagordningspunkt!

Som ni kan förstå var det alltså en mycket taggad delegation som träffades för ett fullspäckt förberedelsemöte i Malmö i helgen. Syftet med mötet var att komma igång med de mer detaljerade förberedelserna inför mötet samt ta ställning till de olika förslag och resolutioner som har kommit från de andra sektionerna, ett arbete som påbörjades på styrelsens junimöte. Ända fram till att ICM inleds kommer vi också fortsätta att diskutera, kompromissa, slipa på förslag samt mejla och bolla med kollegor runt om i världen – mycket av arbetet med att få till så bra beslut som möjligt startar långt innan det fysiska mötet börjar.

En av de frågor vi ägnade mycket tid åt var frågan om medlemsdemokrati. Flera av förslagen till ICM berör den här frågan på olika sätt, och inte alltid på ett sätt vi i delegationen är helt nöjda med. Vi tycker till exempel, precis som våra nordiska grannar, att det vore olyckligt att utöka den internationella styrelsens möjlighet att adjungera ledamöter, alltså personer som plockas in för att bistå med specialkompetens till styrelsen, från två till tre stycken och att ge dessa personer rösträtt, som den internationella styrelsen (IEC) föreslår. Vi tycker att det vore bättre att stärka den internationella valberedningen och ge ICM (som väljer IEC) bättre möjligheter till informerade val.

I det förslag som handlar om hur Amnestys närvaro ska stärkas på olika platser runt om i världen, tycker vi också att det är viktigt att ytterligare understryka att dessa nya "Amnestystrukturer" ska styras demokratiskt.

Dessutom vill vi att den internationella styrelsen, som snart ska göra en större stadgeöversyn, ser till att hålla isär de delar som handlar om att modernisera stadgan från de delar som faktiskt innebär reella förändringar för demokratin. Den internationella rörelsen behöver också ges gott om tid att utvärdera och diskutera dessa förslag till förändringar. Förutom att argumentera på plats kommer vi skriva ett så kallat "position paper" - ett dokument som beskriver svenska sektionens syn på ett antal viktiga framtidsområden – just inom området medlemsdemokrati.

Något som är både positivt och lite överraskande är att IEC berättat att de kommer att stödja vårt förslag om att säkerställa Amnestys kärnvärden oberoende och opartiskhet. Vi tycker att detta är glädjande, men vi kommer redan innan ICM påbörja en internationell diskussion om vad det egentligen innebär. Som vi skriver i resolutionen tror vi att det är viktigt att vi inte bara säkerställer att vi alla arbetar efter dessa kärnvärden – vi måste också se till att vi har samma förståelse av dem och vi måste föra en löpande diskussion om dem så att de hålls levande i rörelsen. Många sektioner har redan berättat att de stödjer den ambitionen och har uttryckt att de ser fram emot intressanta diskussioner om de här frågorna.

Det kommer alltså att bli en spännande och intensiv sommar för den svenska delegationen, något vi ser fram emot. Vi ser också fram emot att höra från dig! Har du tankar, idéer, åsikter om svenska sektionens arbete eller någon av frågorna som kommer att diskuteras på ICM? Hör gärna av dig genom någon av våra kontaktvägar här nedan. Tills dess – ha en riktigt skön sommar! Vi hörs i höst igen.

SOFIA HALTH, ordförande

sofia.halth@amnesty.se

SUCCÉ I SUNNE!

Årsmötet i Sunne lämnade kvar en varm känsla i mig och jag kommer minnas detta årsmöte som ett av de bästa på länge. Jag vill återigen ta tillfället i akt och framföra styrelsens tack till alla de funktionärer som gjorde denna helg i maj möjlig. Många av er fyllde också i årsmötesutvärderingen och sammanställningen var spännande läsning. Sammanfattningsvis fick årsmötet höga betyg på i stort sett samtliga områden. Extra uppskattat var att vi alla bodde på samma ställe och att detta ställe även huserade själva årsmöteslokalerna, matsal och festligheter. Detta kan ha bidragit till att många upplevde årets årsmöte som mer kontaktskapande än tidigare år.

En nyhet för många var påverkanstorget som kom att ersätta beredningsgrupperna. Att införa en ny metod är alltid ett risktagande. Därför var det både glädjande och något av en lättnad att läsa att en trygg majoritet av mötesdeltagarna uppskattade detta sätt att hantera motioner och förslag. Mer än fyra femtedelar tyckte att arbetet under påverkanstorgen var bra eller mycket bra.

Stärkt av denna respons fattade styrelsen under juni därför beslutet att använda oss av påverkanstorg också under årsmötet 2014. Med hjälp av de synpunkter som framkom via årsmötesenkäten så kommer nästa års påverkanstorg utvecklas ytterligare. Några lyfte till exempel att tiden för påverkanstorgen kanske kunde kortas något, andra menade att ljudvolymen upplevdes som ansträngande. Detta är synpunkter vi och sekretariatet tar med oss in i planeringen av nästa årsmöte.

Till syvende och sist handlar årsmötet om att fatta beslut. Ett av årets beslut innebär att svenska sektionen på internationella rådsrådet i Berlin i slutet av augusti ska verka för att Amnesty-rörelsen vidtar åtgärder som syftar till att säkerställa respekten för Amnestys kärnvärden inom hela rörelsen. Svenska sektionen ska även lyfta värdet av medlemsstyrning och medlemsdemokrati. En viktig fråga och ett bra beslut. Vi har många anledningar att återkomma med en rapport från rådsrådet i nästa Styrelsen informerar.

Nästa år ses vi i Malmö!

ANDREAS BOKERUD

andreas.bokerud@amnesty.se

Årsmötesdeltagarna i Sunne firar att Amnesty nått 100 000 medlemmar och givare. Foto: Ola Håkansson

VAD HÄNDER MED GRANSKNINGSKOMMITTÉNS RAPPORT?

På styrelsens junimöte diskuterade vi Granskningskommitténs (GK) rapport till årsmötet. Vi konstaterade att det finns många värdefulla förbättringsförslag och konstruktiva kommentarer.

En del kommentarer ligger dessutom helt i linje med de diskussioner som styrelsen och sekretariatet redan påbörjat, exempelvis strukturen för och antalet mål i nästa tvåårsplan. Vi beslutade att genomföra ett flertal av GK:s rekommendationer. Med vårt nya internationella ekonomiska system "Cocoa" har det till exempel dykt upp ny svärgenomtränglig terminologi i organisationen. Detta är en problematik som både styrelsen och GK uppmärksammat och som vi ska ta upp för diskussion med våra internationella kollegor. Men vi ska även utöka förklaringarna av terminologin i Cocoa i de svenska ekonomiska rapporterna för att underlätta för läsare att förstå vår nya ekonomiska rapportering. Vi ska också på GK:s rekommendation lägga till länkar till underlag och tidigare protokoll för att underlätta läsningen av styrelsens protokoll.

En annan fråga som GK uppmärksammar är vikten av att vi arbetar med att förankra de internationella processerna och strukturerna bland medlemmarna och tydliggöra hur man kan påverka organisationens framtid. Detta är ett mycket viktigt arbete för styrelsen som redan pågår, men som ständigt måste utvecklas och förbättras. Ett steg på vägen är den förklaringsmodell av hur de internationella strukturerna kopplas ihop med de nationella som vi tog fram inför årsmötet och som GK också uppmärksammar. De pågående processerna med förbättrad motionsbehandling, nya medlemsidorna som ska underlätta kommunikation mellan medlemmar och styrelse samt vårt nya medlemsforum är också delar av vårt pågående arbete med att öka transparensen och stärka medlemsdemokratin. På annan plats här i SI kan du också läsa om hur du kan följa med i och diskutera de internationella besluten på det internationella råds-mötet.

GK ställde sig i rapporten frågande till hur årsmötesbeslutet från 2012 om att svenska Amnesty ska arbeta aktivt för att Sverige ska erbjuda fristad för kvarvarande Guantánamofångar genomförts.

Styrelsen anser att årsmötesbeslutet måste tolkas som ett visionärt mål på långt sikt.

För att styra sekretariatets arbete har styrelsen valt att arbeta med tvåårsplaner och fastställa mål på två års sikt.

Vi har då försökt att fastställa mätbara resultatmål, i detta fall att Sverige ska ha tagit emot minst en fånge från Guantánamo. Det ska dock inte tolkas som att vi, när resultatmålet uppfyllts, skulle sluta arbeta mot det visionära målet. Vi beslutade på junimötet att ändå se över målformuleringen i samband med framtagandet av nästa tvåårsplan 2014-2015.

IT-frågorna har varit aktuella för oss ur många perspektiv det senaste året. GK kommenterar styrelsens hantering av årsmötesbeslutet om att utreda möjligheten att bilda en till styrelsen rådgivande IT-grupp bestående av aktivister med en professionell bakgrund inom IT-strategiska frågor. Vi har vid olika tillfällen under året diskuterat vilket ytterligare stöd som styrelsen behöver när det gäller dessa frågor och olika sätt att tillgodose detta behov, men har ännu inte fattat något beslut i frågan. Vi kommer återkomma senare under styrelseåret angående detta.

Något annat som GK skriver är att styrelsen borde införa rutiner för att följa upp att sekretariatet verkställer styrelsens beslut. Vi har redan en sådan rutin - vid varje styrelsemöte går vi igenom ett underlag som kallas "Uppföljning av öppna beslut", där alla beslut som styrelsen fattat, men som ännu inte har blivit helt verkställda, listas. Vi kommer att fortsätta arbeta med denna rutin för att tillse att inget besluts stryks förrän det har följts upp.

MARIA EKLUND, kassör
maria.eklund@amnesty.se

TEMPERATURMÄTNING PÅ AKTIVISMEN

142 Amnestyaktiva, såsom gruppsekreterare, distriktsombud och de som gått vårt ledarskapsprogram, har under våren svarat på en enkätundersökning om sitt engagemang. Enkäten skickades ut av sekretariatet på uppdrag av styrelsen för att ta temperaturen på aktiviströrelsen. I enkäten fick de svarande ta ställning till tio påståenden som handlade om delaktighet, ägandeskap och praktiska förutsättningar. Överlag är ni som svarat mycket nöjda med hur arbetet fungerar men det finns några förbättringsområden.

Majoriteten av de som svarat instämmer helt i påståendena att de känner sig som en del av Amnesty och att det inom organisationen finns möjlighet att engagera sig på ett sätt som passar dem. Även om det är svårt att dra en omfattande slutsats av resultatet eftersom enkäten bara skickades till personer som redan har en tydlig roll inom Amnesty är det glädjande att så många verkligen känner sig som en del av en större rörelse.

De gemensamma kampanjdagarna och kampanjmaterialet får höga betyg. De flesta som svarat tycker att de gör det lättare att engagera sig, med undantag för landssamordnarna vilket kan förklaras av att de ofta använder andra metoder i sitt arbete. De praktiska förutsättningarna för aktivism verkar utifrån enkäten vara goda. De flesta är nöjda med de stöd de får från sekretariatet och tycker att Insats fungerar som ett stöd för deras arbete. Sekretariatet lyftes också specifikt i många av de fria kommentarerna.

Landssamordnare och gruppsekreterare för specialgrupper är de som enligt undersökningen får ut minst av Insats vilket sekretariatet nu kommer att arbeta för att förbättra. Ett annat förbättringsområde, som styrelsen och sekretariatet kontinuerligt arbetar med, är medlemssidorna. I dagsläget är den inte tillräckligt god hjälp för aktivister som behöver ha material och information.

Utbudet av utbildningar inom Amnesty är enligt undersökningen mest uppskattat av ungdomsaktivister och de som deltagit i ledarskapsutbildningarna medan landssamordnare och gruppsekreterarna för specialgrupper även här ger lägre betyg.

Glad aktivist?

Det anordnas redan idag speciella utbildningar för specialgrupper och landssamordnare, men inte lika frekvent som andra utbildningar, vilket syns i enkäten.

Ett område som styrelsen fokuserar på att arbeta vidare med är inflytande och demokrati. Många av de som svarat på enkäten upplever att de har bristande insyn i hur styrelsen arbetar och bara nio procent vet hur de kan påverka Amnesty internationellt. Positivt är dock att tre av fyra vet hur de kan påverka sitt distrikt och mer än 60 procent vet hur de kan påverka sektionen. Landssamordnarna skiljer ut sig då så mycket som var fjärde vet hur de kan påverka organisationen internationellt.

Styrelsen kommer att ta med sig svaren i arbetet framöver. För att öka förståelsen och förbättra arbetet ytterligare kommer en ny, fördjupad undersökning att tas fram och genomföras under 2014. Vill ni läsa mer om resultaten i undersökningen finns sammanställningen på medlemssidorna.

Tack till alla er som medverkat!

TORA TÖRNQUIST
tora.tornquist@amnesty.se

VI BEHÖVS I ISRAEL!

"Tack för att ni är här, uppmärksammar vår situation och agerar. Vi behöver er!" Det var budskapet från flera av dem som drabbats av MR-kränkningar till gruppen av Amnestyrepresentanter från skilda håll i världen som besökte den israeliska sektionens årsmöte följt av en resa runt i Israel och på de ockuperade områdena. Från Sverige deltog vi, Lisbeth Kohls och Natasja Persson från styrelsen, tillsammans med Hannah Laustiola från sekretariatet.

Vi har aldrig träffat så många rättighetsbärare på så kort tid. Resan ordnades för att ge sektionerna en aktuell bild av problemen i Israel och de ockuperade områdena, där fängslande utan rättegång, tvångsflyttningar, straffrihet och tortyr är några exempel på de MR-kränkningar som sker.

Men vi började med att delta i Amnesty Israels årsmöte i Tel Aviv. Det var ett 50-tal samlade; vilket var bra med tanke på att sektionen totalt har 500 medlemmar, varav de flesta är nya. Hela mötet var på hebreiska, men vi fick ändå en god bild av det som avhandlades. Bland det mest glädjande var att en sudanesisk flykting från Darfur, som gått en av Amnestys kurser och är medlem sedan 2010, valdes in i styrelsen. Ett bra exempel på hur den israeliska sektionen jobbar med så kallad Active Participation, att involvera rättighetsbärarna i utformandet av arbetet.

Nästa dag gav vi oss ut i verkligheten och vår "Human Rights Tour". Vi besökte Hebron, den nu känsligaste platsen mellan bosättare och palestinier. Det finns 500 bosättare inom stadsmurarna och totalt 200 000 palestinier i Hebron som helhet. Vi fick många vittnesmål från palestinier om hur deras liv kringskurits helt. Bland annat genom att deras affärskvarter ödelägts, de trakasseras vid check points, murar byggts framför deras ytterdörrar och vägar spärrats av just för dem. Vår palestinske guide fick till exempel, av just det skälet, stå på muren till begravningsplatsen och tala till oss istället för på gatan där vi stod. Och kvinnan vi skulle intervjua kunde inte gå ner på gatan utan stod på balkongen (som hon försett med gallertak för att skydda sig från stenkastning) ett par våningar upp. Vi fick ropa våra frågor till henne. Hennes ytterdörr mot gatan hade svetsats igen så hon fick ta sig ut bakvägen via en grannes lägenhet.

Muren mot begravningsplatsen invid den gata vår palestinska guide inte får beträda.

Under intervjuerna följde några bosättare oss på avstånd och gjorde närmanden ett par gånger. Hela tiden skyddades vi av militärjeep och soldater ifall bosättare skulle bli aggressiva mot oss.

Vi avslutade besöket i Hebron vid det aktivistcenter som några i staden grundat. Centrets främsta medel för aktivism är de filmkameror som de delar ut till invånarna för att så många som möjligt ska kunna filma när de själva eller någon i deras närhet blir utsatt för MR-kränkningar.

Vid två tillfällen under turen besökte vi beduiner som helt fråntagits sina möjligheter att leva enligt sin traditionella livsstil och nu åter igen och "slutligen" ska tvångsflyttas. Amnesty gör många ansträngningar för att lagstiftningen om detta inte ska slå igenom fullt ut.

Forts. från föregående sida

Beduintält i byn Umm Al-Hiran

En dag under resan mötte vi också en fantastisk grupp män och kvinnor från Peoples Popular Committee i den palestinska byn Nabi Saleh som sedan 2009 följer sin väl genomtänkta strategi; att bygga en ickevåldsmodell i sin by. Varje vecka efter fredagsbönen går man i en demonstration för att försvara sin rätt att leva i byn utan att bli kringskurva av de 340 bosättarna. Men de möts fortfarande av tårgas, pepparspray och beskjutning. En av kvinnorna, Nariman Tamini, berättade om sin svårt skottskadade bror som hon tog hand om för ett år sedan fram till det att han avled av sina skador två dagar senare. Sedan dess arbetar hon hårt för att bevara sin tro på icke vålds-vägen. Hon och hennes man har arresterats flera gånger. Och sedan vi kom hem från turen fick vi dessvärre reda på att hon på nytt blev arresterad den 28 juni, anklagad för att ha beträtt militärt område. Nu har hon fått husarrest på fredagar mellan kl 9 och 17. På [Amnestys hemsida](#) finns mer info om fallet.

Vi träffade även palestinska parlamentariker som suttit upprepade och många år i israeliska fängelser utan anklagelse och rättegång.

Lisbeth Kohls i samtal med en kvinna från byn Nabi Saleh

På den israeliska sidan av konflikten fick vi bland annat träffa Nathan Blanc som just släppts från fängelse för vapenvägran. Vi lyssnade även till boende i Kibbutz Nir Am nära gränsen mot Gazaremsan. Sedan den andra intifadan utbröt har de blivit beskjutna med över 400 raketer från Gaza. Vid en attack har de boende 12 sekunder på sig att ta skydd i något av kibbutzens många skyddsrum, som dock inte finns ute på fälten. Paradoxalt nog har missilattackerna minskat på senare år då missilernas räckvidd ökat så att de nu når längre in i Israel, till de mer "attraktiva" tätorterna.

Bortom Israel- Palestinakonflikten fokuserade resan också på en annan del av den israeliska verkligheten. Precis som många europeiska länder har Israel stor tillströmning av flyktinggrupper från norra och östra Afrika, främst från Eritrea och Sudan. Till skillnad från de som kommer till Europa kommer många av flyktingarna inte via Medelhavet utan istället via Egypten och Sinaiöknen.

Forts. på nästa sida

Forts. från föregående sida

Deltagarna lyssnar på dragning om flyktingarnas situation i Israel.

I Tel Aviv mötte vi några av de sudaneser och eritreaner (den största flyktinggruppen; ca 50 000) som många gånger utsatts för stora kränkningar av sina mänskliga rättigheter, både under sin flykt och efter ankomsten till Israel. Där släpps de av vid busstationen i Tel Aviv utan ett öre på fickan efter att ha suttit länge i israeliska flyktingläger vid den egyptiska gränsen. Flera har trauman efter kidnappningar, trafficking och tortyr i Sinaiöknen. Många har nämligen inte ens gjort valet att fly från sina hemländer, utan har kidnappats där de bor av människosmugglare, torterats på vägen och sedan släppts vind för våg vid gränsen mellan Israel och Egypten. Väl där har de ofta blivit beskjutna av egyptiska soldater som försöker hindra dem från att ta sig över gränsen och flyr därför så snabbt de kan över till Israel, ett land de aldrig hade för avsikt att hamna i.

Inne i Israel sedan utreds deras fall inte individuellt av staten. Efter att en ny lag antogs förra sommaren förses de med ett dokument som inte ger dem tillåtelse att söka riktiga jobb eller bostäder. Det har lett till att många förlorat de jobb de tidigare hade då arbetsgivarna inte vågar anställa dem längre, medan andra nyanlända inte kan få jobb alls. Under en procent får asyl.

Vi gästade även ett eritreanskt kvinnocenter som Amnesty stöttar. På dagtid fungerar det som dagis för kvinnornas spädbarn och på kvällstid används det för språkundervisning i både hebreiska och engelska samt sexual- och familjeutbildning. För att försöka stärka flyktingarnas situation har Amnesty Israel även satsat stort på utbildning av flyktinggrupperna. Kurserna leds ofta tillsammans med flyktingar som tidigare gått dem och många har nu utbildats om sina rättigheter. Efteråt blir en hel del aktiva i Amnestygrupper där de jobbar sida vid sida med israeliska medlemmar för att uppmärksamma allmänheten på flyktingarnas förhållanden.

Chefen för det eritreanska kvinnocentret i Tel Aviv, dagis på dagtid.

Forts. på nästa sida

forts. från föregående sida

Det är lätt att känna sig nedslagen efter att under så få dagar mötas av så många människor som utsatts för så grova kränkningar av sina mänskliga rättigheter. Men med de exempel från resan vi berättat om vill vi visa hur väl Amnesty behövs i Israel och på de ockuperade områdena. Vi får tillsammans försöka omvandla den ilska, nedstämdhet och frustration vi kan känna över situationen, till att försöka stärka de krafter på båda sidor av konflikten som jobbar för förändring och respekt av mänskliga rättigheter.

**NATASJA
PERSSON**

natasja.persson@amnesty.se

**LISBETH
KOHLS**

lisbeth.kohls@amnesty.se

PS! För en mer utförlig rapport från vår resa, håll utkik på medlemssidorna.

**FÖLJ INTERNATIONELLA
RÅDSMÖTETS DISKUSSIONER!**

Du hittar alla resolutioner och underlag till ICM på våra [medlemssidor](#). Och när du har läst in dig på dem – hoppa över till [Medlemsforum](#) och diskutera!

Delegationen består av Sofia Halth, Lise Bergh, Pär Sköld, Natasja Persson, Maria Eklund och Tora Törnquist och vi kommer göra vårt bästa för att svara på dina frågor eller synpunkter. Du når oss också på mejl, icmdelegationen@amnesty.se. Under ICM kommer vi föra [dagbok](#) på och twittra under kontot [icmforum](#).

**PRENUMERERA PÅ
STYRELSEN INFORMERAR!**

Maila ditt fullständiga namn till:
styrelsesekreteraren@amnesty.se

GLAD SOMMAR!!!